

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

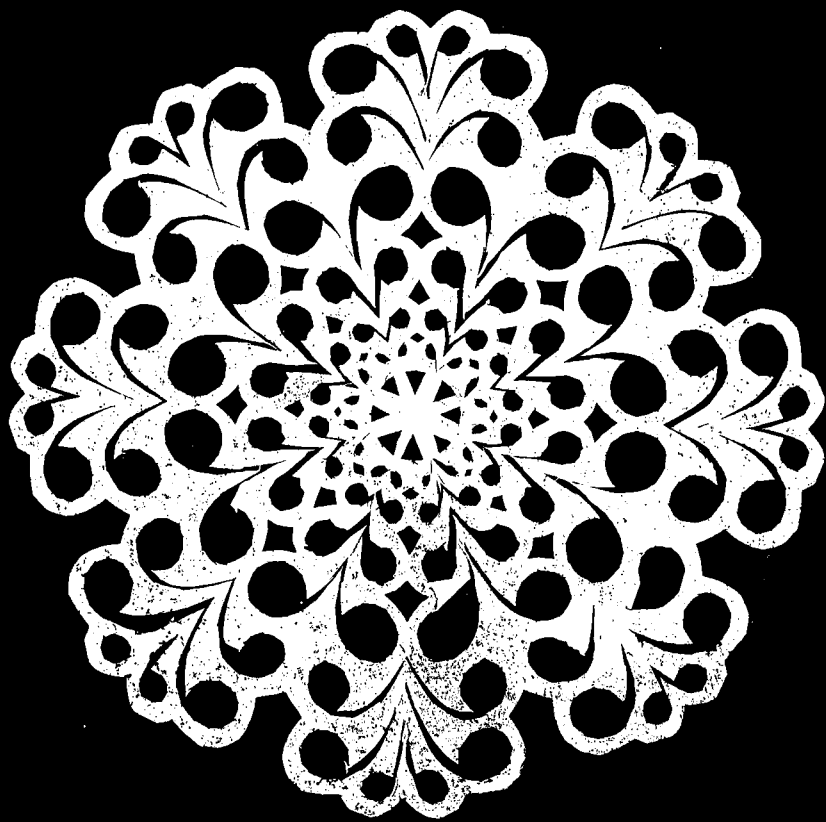
Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

forældrebladet

1967-68 dec.
5. årgang nr. 3

J U L E H Y G G E

Ja så er vi atter midt i juleriet. Hvor vi klipper og klistrer og hvor vi hygger.

En morgen satte vi i børnehaveklassen os rundt om et bord med hver sit stearinlys og småkager og så snakkede vi løst og fast om julen.

Hvad er jul ?

"Julen er det lille jesusbarns fødselsdag."

"Vi har Jomfru Maria og Jesusbarnet derhjemme."

"Sidder Jomfru Maria med barnet i sine arme?"

"Nej han har sin egen seng, vi har selv lavet det."

"Hvad med faren?"

"Han hedder Josef, han var også i stalden."

"Ham har vi også, vi har hele familien."

"Hvordan holder man jul?"

"Man fejrer jul ved at have stjerner og lys over det hele."

"Ja og danse om juletræet og få gaver og synge sange."

"Vi synger ikke julesange, vi inviterer nogle venner og så får de voksne trommer og børnene danser så til."

"Vi har ikke købt juletræ endnu."

"Vores kommer i dag."

"Jeg mangler at lave mange julegaver."

"Vi får måske ingen julegaver i år, vores far og mor har ingen penge."

"Man kan da lave nogen selv"

"Hvorfor får vi egentlig gaver, når det er Jesus fødselsdag?"

"Han er jo død, så holder vi den for ham."

"Det er da også for at man skal have det rigtig hyggeligt og rart."

G o d j u l ! !

.....

K R I S T E N D O M S U N D E R V I S N I N G .

Fra tid til anden er der på klassemøder og i diskussioner forældrene imellem blevet talt om, hvorvidt den kristendomsundervisning vore børn får er fyldestgørende?

Der er meget delte meninger om dette ! Redaktionen har fået et forældreindlæg om dette emne, det bringes nedenfor. Vi håber endnu flere i næste "forældreblad" vil give deres besyv med, ligesom forhåbentlig de lærere, der er involveret i denne undervisning, vil fortælle om deres syn på sagen.

Men man ikke generelt kan sige at undervisningen i religion skal være kundskabsmeddelende, i k k e forkyndende, og at læreren skal forelægge stoffet så neutralt som muligt uden påvirkning af egen livsanskuelse.

Redaktionen

.....

A pro pos. religionsundervisning.

Jeg føler mig en del usikker, når jeg skal forsøge at gøre mig klart, hvad min holdning er overfor religionsundervisning i skolen. Da redaktionen imidlertid synes at ønske at tage denne side af undervisningen op til debat, skal jeg prøve at formulere de spørgsmål, der rører sig i mig i den anledning, og derved være med til at lægge op til diskussion.

For mig er dåben en stor gave - en gave det har været vældig rigt for mig selv at bruge. Derfor er det mit store ønske, at også mine børn skal få lov at lære, hvad dåben indebærer for dem. Denne oplæring kommer ikke af sig selv, ligeså lidt som f.eks. sproget kommer uden påvirkning.

Spørgsmålet er da, hvor og hvordan skal denne oplæ-

ring foregå?

Som bekendt er det ikke de mange ord, men det barnet ser og oplever hos os voksne, der har betydning for dets opdragelse. Derfor vil det umiddelbart synes mig mest naturligt, at den religiøse side af barnets opdragelse varetages i hjemmet. Kristen opdragelse er jo ikke en løsreven bibelsk historie nu og da, men en indstilling, der har relation til og betydning for hver eneste beslutning og handling i dagliglivet. I hjemmet er der lejlighed til at gennemdrøfte enkeltsituationer og spørgsmål i dagligdagen og sætte dem ind i en større sammenhæng. Kristendom er nutid, noget der virker og sker nu, og ikke fortid.

Men er hjemmets påvirkning nok?

Hvad med skolen der er så stor en del af barnets liv?

For mig vil det være meget ønskeligt, at det barnet får hjemme følges op i skolen, og i alt fald ikke modarbejdes.

Men hvordan?

Kan læreren have en neutral holdning og er det ønskeligt?

Det at stille alle muligheder åbne er en påvirkning - det er at overlade det hele til "selvet", med alle konsekvenser heraf fra selvopofrelse til selvforsørgelse og selvdyrkelse - derfor er det væ-

sentlig at tage stilling for eller imod og ikke overlade noget til tilfældighederne. Dette må også overfor barnet være det bedste - et åbent og reelt møde mellem meningsfæller eller det modsatte. Da kan barnet som den voksne frit vurdere egne og andres meninger - hvorimod ingen stillingtagen er misforstået frihed, (som den såkaldte frie opdragelse).

Derfor kan det synes naturligt og bedst, at skolen gør sig sin stilling klar.

Så vidt jeg ved, skal man ifølge "den blå betænkning" have religionsundervisning, men netop fordi det dikteres en, finder jeg det meget rigtigt, at man gør sig sine tanker herom.

I alt fald må skolen vel tage religionsundervisningen med, eftersom meget i vor kultur er så gennemsyret af virkningen fra kristendommens indflydelse, og det derfor naturligt bliver en del af kundskabsstoffet. - En del, der må videregives med respekt for sit indhold og for egne og andres meninger herom.

Et par praktiske ønsker til slut med hensyn til den kristne side af religionsundervisningen.

Start med Ny Testamente, det er meget mere livsnært for børnene. Religionsundervisning må aldrig blive livsanskuelsesundervisning. Livsanskuelse er ikke teoretisk viden, men resultat af personlige erfa-

ringer fra livet.

Giv derfor reelt kundskabsstof: f.eks. at lignelser sættes ind i deres kulturhistoriske baggrund og forudsætning, så de ikke bare bliver en god historie - men netop en lignelse, en illustration, forklaring. Det samme gælder baggrunden for diskussioner og handlinger i Ny Testamente som Gl. Testamente.

Dermed kan skolens religionsundervisning også for barnet med det kristne livsgrundlag blive et tilskud til hjemmets oplæring.

Karen Hjertholm

.....

Angående skolescenen !

Hvis I anede hvilket arbejde, der har været lagt i Skolescenens arbejde i år, hvis I anede det, ville I ikke dømme så hårdt. Stykket har været gennemlæst af kendte børnepædagoger, der sagde absolut god for det, det er jo ikke andet end et eventyr ! !

Den ene af hovedrollerne Doyne Bjørn har deltaget i børneteater- og børnepædagogiske kurser. -Desuden er det meget svært at få virkelig kendte skuespillere til at spille, da børnestykker sjældent bliver

rigtigt anmeldt, fordi ingen regner børn og det børn foretager sig for vigtigt. Hvis blot man dog kunne forandre det, så ville man også kunne få de virkelig gode skuespillere, men det er vist svært i et land, hvor hunde og biler er langt, langt vigtigere end børn ! - Når I mener at stykkerne kunne være bedre, så hjælp dog disse mennesker med at finde de gode og rigtige stykker for børn i stedet for bare at kritisere dem !!

Heksen var helt fantastisk god, en virkelig skuespilpræstation, men hvorfor havde I ikke inden I tog derind forklaret børnene lidt om skuespillere og maskering, så havde det sikkert ikke virket så sindsoprivende på dem !

Min mindste pige på 4 år så stykket og hendes kommentar var: "Mor, hvordan ser heksen ud indenunder? Heksen virkede meget uhyggelig, men min erfaring er at Dovne Bjørn virkede mere sjov end heksen virkede uhyggelig. - Men alt dette kunne naturligvis være gjort mere tamt. "Hvorfor vise sådan noget for børn fordi de voksne derinde simpelthen tror, at børn kan lide at se sådan noget ! (Hvad mange også kan!)"

At skrive "børneteater" som U-land er dog det mest uretfærdige jeg endnu har hørt. Thi der foregår netop så meget positivt indenfor børneteater i Danmark idag, rundt på skolerne, i klubberne, i private institutioner og på teatrene !

Til sidst som H.C.Branner skriver, (og jeg selv er ved at erfare): "Frygt udløser mange negative følelser i et menneske." Hvorfor beskytte børnene så meget, livet er dejligt, men det tager ikke de samme hensyn !

Birte Silset

P.S.: Næste år kommer "den usynlige hund", hvor alle spændingsmomenter skulle være udeladt. Og næste år igen bliver det et stykke skrevet specielt for børn af Kai Himmelstrup ! Som I ser gøres der et stort arbejde, og Rom blev som bekendt ikke bygget på een dag. Så hav lidt tålmodighed og hjælp dem.

.....

LÆRERNES ORIENTERING OM P-FAG M. M.

Efter den ekstraordinære generalforsamling d.1.12. 67 var der på forældrerådets foranledning indbudt til gennemgang af P-fagene. Man syntes, det var et urimeligt forlangende, at alle P-fag-lærere skulle møde op til mange klassemøder for at orientere forældrene om P-fag, når det kunne gøres under eet. Desværre havde kun meget få forældre efterkommet indbydelsen (ca. 2 $\frac{1}{2}$ par foruden styrelse, byggeudvalg, klasserepræsentanter og alle lærere), hvad enten det skyldtes, at man havde overset annonce-

ringen, eller andre årsager. Det synes, som om forældrene bedst lader sig lokke til skolen, når det direkte gælder børnene (klassemøder, fest for børnene o.lign.), men P-fag er så væsentlig en del af skolens liv, at der var regnet med stort besøg.

Vi må håbe, at lærerne trods denne skuffelse vil gentage deres meget udmærkede orientering til næste år, når et nyt hold forældre skal sættes ind i skolens liv, ja, at det måske kan blive en tradition. P-fag er jo sådan en slags træ, der gror midt i skolen, som stadig skyder nye skud, og som det er morsomt for os alle at følge. Måske kunne man til næste år lade f.eks. klassemøde nr. 2 hedde P-fag, afholde dette klassemøde for alle klasser på samme aften, se på P og snakke P i klasserne og mødes til fælles P-møde inden eller efter. Nu gik vi fra dette møde med megen værdifuld orientering, mange tankevækkende oplysninger, og et større kendskab til vores lærere og deres indsats, deres personligheder, indtryk, som ikke lader sig fastholde i den tørre ordlyd af et referat.

Ib indledte med at fortælle om P-fagenes centrale plads i skolen, om hvordan de grundlæggende og dybeste kræfter i barnet får det til at udforske verden omkring sig, om dets relation til omverdenen, der afspejles i det barnet giver udtryk for. Indtrykkene omsættes til udtryk. Vi må give børnene mulighed for udtryk. Men aktiviteten betyder også

eksperimenteren, den skabende aktivitet er ligeså vigtig, det er en biologisk akt, som næppe er tidsbegrænset, den gælder det om at bevare og stimulere, at give barnet mulighed for en udvikling. Vi må ikke placere trillebøren over tulipanbedet, så får vi kun forkrøblede vækster. Med P-fagene er der den bedste mulighed for udvikling.

I P-fagene gælder det også om at lære rent håndværksmæssigt, man lærer glæden over at lave noget med sine hænder, man lærer fællesskabsfølelsen, solidaritet, medmenneskelighedsfølelsen gennem samarbejdet at kende, også på tværs af alder og klasser, idet P-fags-holdene sammensættes med tilslutning fra flere klasser. I fremtiden tænker man endda på at sætte helt små på hold med de store.

Alle fem punkter:

1. udtryk
2. eksperimenteren
3. bevare + stimulere
4. udvikling
5. at lære

burde derfor tilgodeses i P-fagene.

Dernæst talte Gerda om Dramatik-værkstedet. Man var begyndt sidste år i 4. klasse, idet man havde delt klassen i et musik- og et dramatikhold. To timer om ugen havde 8-10 unger spillet og leget teater i gymnastiksalen, de var selv værktøjet,

nogle kasser de kulisser der var brug for, og publikum var slet ikke nødvendigt. Det var ikke fordi der skulle spilles et stykke. Det væsentlige var at lege teater, at udtrykke sig, at få selvtillid f.eks. gennem at glemme sig selv, at lære at samarbejde. Også her gælder 5-punkt-opstillingen. Man skulle som agerende føle sig tryk overfor lærer og kammerater, lære at udlevere sig selv, kunne tåle at blive til grin, tåle en kritik af de andre. Her var et værksted, hvor alle fik mulighed for at yde noget.

Koncentrationen kan ikke holde sig så længe hos børnene, men man kunne f.eks. give begrænsede opgaver som:

"Hvordan går man, når det regner, og man fryser?"
og lade alle prøve det.

"Hvordan ser man ud, når det og det sker?"

"Hvad gør man", "Hvad siger man?"

"Hvad kan man være?" "Hvad kan man blive? Skuffet? Glad? Rasende?"

Det havde vist sig, at de negative følelser var meget nemmere at vise end de positive. Opgaverne var nødder, der skulle knækkes, der hvor børnene selv befandt sig, så kunne man pille det umenneskelige fra, rense for T.V., film og tegneserier.

Man kunne også lade et barn mime et eller andet f. eks. "om at gå vild" og lade de andre finde ud af,

hvad det betød, og så evt. lave et stykke over det. Eller man kunne gå over i den rene happening, hvor et barn valgte at være en "s v i n g d ø r", et andet "e t g a m m e l t s l o t" eller andre klenodier, og så lade stykket bryde løs. De små foretrækker "en falde på enden komedie" eller en spændende handling, ret T.V.-prøget, de store leger med udtryk og stemmer.

Dramatik-værkstedet kunne også indeholde andre former for teater, "dukkespil", f.eks. ville kræve samarbejde mellem flere værksteder.

Efter Gerda fortalte Agnes om Billidmøgerværkstedet. Her var den ene halvdel af værkstedet helliget ler, drejeskive og keramisk ovn. Alle kunne lide at arbejde med ler. Ler kræver initiativ, det kan formes, dekoreres og farves, det skal passes under arbejdet med våde klude for ikke at tørre, og helt spændende var det blevet, nu da ovnen var kommet i gang, og man kunne følge den keramiske proces: begitning, brænding, glasur, brænding. Glasur er farveløs, det er først brændingen, der fremkalder farven, og en brænding kan gentages. Gult ler bliver sort, sort ler hvidt i brændingen. Når man åbner for en brænding samles børnene foran ovnen, alle som regel glade, men mere kritiske jo ældre de er.

I anden halvdel af værkstedet findes de andre arbejdsprocesser. Man arbejder med: maling, tegning,

linoleumstryk, gips, stoftryk, dyppebatik, bogbind, glasmosaik, monotopi (farve på en kakkel, ridse med søm, kam el.lign., aftryk på papir.) Man arbejder med form og farve, lys og skygge, prik og streg, proportioner på en flade, fordyber sig i stofferne og lader tanker, fornemmelser, følelser få blivende udtryk i de faste materialer, papir, gips, gasbeton, farver, skår, stof m.m.. Det var 5-punkt-reglen om igen. Forældrene er meget velkomne til at besøge værkstedet og se, hvad der foregår.

Jørn Ove viste derefter lysbilleder fra sløjdværkstedet "Lille Borrevold". Der var orden i sagerne: rødt værktøj til træ, grønt til metal, høj hylde til de færdige produkter. En trædesymaskine var ombygget til deкупørsav, 4 høvlebænke på rad virkede indbydende, men havde kun fristet en enkelt pige. I den skole jeg gik for meget længe siden, og som var pigeskole med eftertryk på pige, var sløjd obligatorisk, vi savede og hamrede på livet løs og nød det, selv om der kun kom boghylder, spekbrætter o.lign. snusfornuftige ting ud af det. Her hos Jørn Ove var der mulighed for at lave mange andre ting fra krystalapparater til dukketeater, marionetdukker og emaillesmykker på malerværkstedet. Selv loftet på "Lille Borrevold" var efterhånden inddraget og ordnet af børnene, i julens anledning oven i købet smykket med en julekrybbe, og her kom

vistnok nogle piger ind i billedet. Jørn Ove må reklamere lidt for sit værksted blandt pigerne, - med eller uden julekrybbe.

Nu var det blevet Hannes tur til at fortælle om skolekøkkenet, madlavning, som er et 0-fag. Her gjaldt det praktiske arbejde i køkkenet, spiseva-ner, borddækning, rengøring, men man havde kun 1 x 2 timer egentlig, og de skulle også bruges til indkøb og regnskab, opskrifter og tale om nærings-stoffer. Børnene deltes i hold med under-grupper, der henholdsvis bagte, lavede hovedret og dessert, men det var nødvendigt at forenkle retterne. Man havde både prøvet at flotte sig med fondue, og smalkost, når der kun var 10 kr. tilbage af hus-holdningspengene, som det også kan hende andre ste-der.

På systemen havde Hanne 8 elever fra 5. og 6. klasse, 16 fra 3. og 4. klasse, og her var både drenge og piger ivrige gæster. Man syede kjoler, busseronner m.m. på symaskinerne, af tøj man selv valgte af Hannes udvalg. Man skulle ikke gennem bestemte sømme, men de større børn stillede selv store krav til det, de lavede. Her var lejlighed til at hækle og strikke, applikere, lave kludeklip og væve (go-belin-, ramme-, rund- og kamvæv).

Grethe fortalte om Astrid Gøssel-gymnastik for de mindre. Denne gymnastik giver mange af de ting, vi gerne ser udviklet hos børnene gennem de frit ska-

bende øvelser og samarbejdet børnene imellem. Den fik den gode holdning frem hos børnene, udviklede musklerne og gav børnene kontrol over musklerne. Man kunne se, hvor vigtigt det var, at børnene fra de var helt små havde kravlet og tumlet meget. Holdningsfejl kunne man finde hos 2-årige, de var ikke medfødte, men skyldtes som regel milieuet. Den kultur vi har ødelægger os, og det er nødvendigt at modarbejde dette.

Gymnastik var ikke ren P, men den gav selvtillid, - betød skabende udvikling. I dansen kunne man udtrykke glæden ved bare at danse. De små var i modsætning til de større ikke utilbøjelige til at danse piger og drenge sammen. Ved 7 års alderen lagde man mærke til, at drengene kunne kaste en bold længere og mere præcist end pigerne. Jazz blev brugt som ledsagemusik til gymnastik og dans.

4. klasse havde udmærket sig ved højdespring (konkurrence?), børnehaven legede og "gik på line" på tæer, når man startede en time. 1. klasse sjippede, indtil alle var omklædte, de større kunne starte med bolde eller danse til en plade. Også redskaberne kom i brug i gymnastiktimerne. Mange børn har dårlige fødder.(forældreindsats?) Der var taget en film af børnenes gymnastik, men den var desværre ikke færdig. Den glæder vi os meget til.

Ulla fortsatte med at fortælle om gymnastik for 5.

og 6. klasse. Kravet til bevægelse ændrer sig på disse alderstrin, samarbejde mellem hjerne og krop er mere bevidst, at børnene vokser meget stærkt, giver også forandring i bevægelsen. Ulla havde lagt mærke til, at alle de bevægelser, børnene havde som små, var ved at forsvinde. Skolelægen mente, at mange af børnenes dårlige rygge, Den Scheurmannske Syge, en ryglidelse, som man kunne se tendenser til allerede i 14 års alderen, var arveligt betinget. Ulla troede snarere, at den og andre skavanker skyldtes vor civilisation, en manglende udvikling af musklerne. Vi stivner, og bør sætte ind herimod, så børnene kan beholde deres bevægelighed.

De havde kun sølle 3 timer gymnastik om ugen, men idealet måtte være 1 time om dagen og meget gerne også svømning. Vejtrækning var også vigtig. Nu brugte de som regel 2 timer i salen, den ene bl.a. til måtter og springstøtter, den anden til sjipling og redskaber, den tredje time var de ude, hvor de, alt efter årstiden, legede, spillede bold, drev vintersport o.s.v..

Ulla havde læst en canadisk psykolog Hebb, der taler om psykologi på biologisk grundlag, psyke og soma er eet.

Hjemme skal forældrene få børnene til at bevæge sig så meget som muligt, gå, cykle, drive sport, lege ude. Og hvordan sidder børnene, når de læser lektier? Det var godt at ligge på hårdt underlag, gerne

på gulvet. De skulle blive fysisk og psykisk ranke og modne mennesker, der var skabt til at bevæge sig.

Jørgen spillemand indledte med at ville bringe et indlæg, der sagde sparto til de andres. Og der blev sagt både sparto og spartre. Man forstod hvilken prøvelse Jørgen spillemands timer var for den øvrige skole. Ikke alene var skolen ved at revne af musikalske vel- og ikke vellyde, elefantlignende snabellyde o.s.v., men også toiletterne var hårdt optagne af de spillende, der skulle øve sig i eenrum. Det hændte, at man ganske indbydende fandt toilettet udbygget med en guitar!

Jørn Ove (storvisir) sendte børn, der skulle vælge instrumenter til Jørgen spillemand (undervisir), de sidst ankomne havde ikke noget valg, men måtte tage de instrumenter, der var til rest.

Jørgen Spillemand fortalte derefter om instrumenterne og de særlige hensyn til håndtering disse krævede, f.eks. den gradvise oplæring med fløjten, 2 huller, 4 huller, 6 huller. Klaverét, kun en del af klaviaturet til at begynde med. "Det vi spiller er jazz", da denne musikform ligger nogenlunde op ad den klassiske europæiske musik - blå toner - rytmer - de kollektive kor - muligheder for improvisation. Indisk, kinesisk og japansk musik er ret utilgængelig.

Jørgen spillemand lagde vægt på, at det var vigtigt,

at eleven fornemmede instrumentet, havde det i hånden (klavoret undtaget), dernæst at lære lette harmonier og at stimulere sammenspillet. De sidste 20 min. spiller man sammen efter de forudgående individuelle øvelser.

Systemet for indlæring af melodier er becifringer for de forskellige instrumenter. Jørgen spillemand gennemgik trompetgrebene ved "the saints come marching in". Siden lærer børnene at omsætte grebene til noder. Til sidst fortalte Jørgen om indlæringspsykologi og illustrerede dette ved at tegne en kurve, som viste flade perioder, disse sidstnævnte havde tendens til at blive ret lange.

Jørgen spillemand efterlyste iøvrigt plader til udbygning af pladesamlingen.

Bagefter talte vi bl.a. om vævning (gobelinvæv), hulebyggeri (grunden for lille, nabolagets børn for ivrige),

om gymnastik og dans som P-fag,

om O-fag i P-timerne, som værkstedsarbejde efter frit valg, det arbejde børnene lægger i det, de interesserer sig for, får de noget ud af, det er bedre end læseplan.

I fremtiden skulle der måske sættes endnu mere på P-fag, men man måtte have rygdækning, børnene skulle afleveres til en anden skoleform.

På væggene i gymnastiksalen var en fin udstilling

af børnenes arbejder.

Tak til lærerne for en udbytterig aften.

Odga Kielland-Brandt

.....

Det er sgu for dårligt !

I forbindelse med sidste generalforsamling afholdtes et møde om P-fag, hvor hver enkelt P-fags-lærer gjorde rede for sit arbejde.

Udover lærere og forældre fra styrelsen kunne de hjem, der var repræsenteret på dette møde tælles på éen hånd. - Hvad kan grunden være? -Ja - jeg forstår det simpelthen ikke !

De fleste af os har ikke tid til at besøge skolen, når der er børn på den, derfor skulle man tro, at forældrene ville møde i stort tal, når chancen var der til at få at vide, hvad skolepengene går til. Nu vi er ved det, - hvor bliver de forældre af, som kun har kritik til overs for skolen (men stadig lader deres børn gå der), og aldrig fremfører kritikken på rette sted. Lærerne kan efter sådan et møde kun få det indtryk, at forældrene ikke er en pind

interesseret i deres børns skolegang. Jeg kan - med mit efterhånden gode kendskab til folkeskolen - garantere, at man der normalt præsterer større fremmøde.

Må jeg foreslå forældrerådet eller bladet at foranstalte en skriftlig rundspørge til forældrene om grunden til, at de bliver hjemme fra sådan et møde. Det kan gøres med 4 rubrikker 1) ikke tid 2) ikke lyst 3) syg 4) vidste intet om mødet; og så er det nok klogest at sætse på anonym besvarelse for at få de sande svar frem. A propos punkt 4: Mødet kunne have været bedre annonceret - det dur ikke at nøjes med annoncering i bladet, idet jeg føler mig overbevist om, at kun de færreste forældre nogensinde læser bladet.

Nogen siger måske: Real-Madrid /Hvidovre - nej kære læser, den kamp blev afviklet aftenen før.

Jeg håber inderligt, at foreldresamvittigheden vil være meget urolig i den søde juletid.

Søren Bang

.....

Forældre- og børnefesten den 9.12.

Forældre og børn 4.-5. og 6.klasse var sammen til en virkelig god fest arrangeret af børnene selv. Et festudvalg bestående af to børn fra hver klasse havde hovedansvaret for at alt klappede. Et fint program var slået op i "isgangen", så vi alle kunne orientere os om "slaget's gang". Alle børnene havde travlt..

I den fint pyntede 1. klasse var der indrettet pose og ølbod, som børnene i 4. klasse havde ansvar for. De klarede helt på egen hånd at varme pølse og brød, at sælge dem sammen med øl og sodavand, hvor de kunne !!

Femte klasse havde øl-sodavand-og kagebod i den ligeledes pyntede gymnastiksal, samtidig sørgede de for hele tiden at tømme askebøgre samt sætte nye stearinlys frem efterhånden som de andre brændte jo, der var skam tænkt på alt.

Underholdningen tog forskellige børn sig af. Der var to meget dygtige tryllekunstnere, der fik ting til at forsvinde og dukke op igen, snøre blev klippet over og helet igen o.s.v. Lars musicerede solo og sammen med Jørgen Spillemand. Ind imellem blev der spillet sketch og pantomime, bl.a. så vi den dreserede loppe, Sofus, efter at have udført forskellige og imponerende kunststykker, på afveje i Gerda's hår - troede vi da - men nej, hun havde sørme sit

private husdyr - tableau - det var helt Charlie Chaplinsk.

Så tog Jørgen Spillemands orkester plads på tribunen, der blev spillet New Orleans jazz og danset, så taget nær havde løftet sig på skolen, børn - forældre - lærere - små - store - hvirvlede rundt til den inciterende musik, sikken en stemning !! Som afslutning på ballet blev der danset ballondans, pragtfuldt med fuldt overlæg at knalde balloner en masse.

Rosinen i pølseenden var to film, en tegnefilm samt en meget komisk film om en tyk mand, en bil og - nej, den måtte simpelthen ses - to gange forfra og een gang bagfra. Så var vi sandelig også trætte af at le, at danse, at opleve og gik uden videre vrøvl hjem.

Konklusion: Forhåbentlig bliver dette vellykkede forsøg trods evt. begyndervanskeligheder fulgt op af lignende arrangementer. Intet er trods alt så lærerigt som at skulle selv, at gøre egne erfaringer.

Karen Christensen

N Ø D R Å B

Nu er det desværre nødvendigt for kasseimester at udsende det kendte nødråb: Riget fattes på og det af een bestemt grund: Skolepengerestane vokser i stedet for at falde. Pr. 1. december skyldtes 16.000.- kr. !

Vi har været nødt til at trække så meget på v kassekredit, at der reelt set ikke er nogen r gin tilbage til at danne stødpude i tiden mellem afregningerne fra staten.

Nok er tiderne måske blevet lidt strengere for alle, men vores skoles økonomi og likviditet vi nu passe på, og derfor opfordres alle, der nogen måde kan, til at komme a jour med skolegene. Nu, hvor der udsendes opgørelse hver måned, kan ingen være i tvivl, hvor hver enkelt står.

O Josephsen

.....

Sidste skoledag før jul torsdag den 21. går a hjem kl. 12 !!